

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΞΕΠΛΥΜΑ

«Η σκιώδης οικονομία στην Ελλάδα εκτιμάται ότι ανέρχεται στα 60 δισ. ευρώ, εκ των οποίων, όμως, τα περίπου 20 δισ. υπολογίζονται στο επίσημο ΑΕΠ, καθώς προέρχονται από νόμιμες δραστηριότητες (πχ, από έναν τεχνίτη, που θα κόψει απόδειξη για την παροχή υπηρεσίας στο όνομα του εργοδότη του, ο οποίος όμως δεν καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές του υπαλλήλου του). Τα υπόλοιπα 40 δισ. ευρώ προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες. Κατά τον κ. Σνάιντερ, αν δίδονταν τα σωστά κίνητρα, θα μπορούσαν να προστεθούν στο ελληνικό ΑΕΠ τουλάχιστον 20 δισ. ευρώ ετησίως»

Ο κύριος Σνάιντερ που δήλωνε τα παραπάνω το 2012 ενώ η ελληνική κρίση χρέους ήταν στα φόρτε της είναι οικονομολόγος «αυθεντία» σε θέματα παραοικονομίας παγκοσμίως. Αν μη τι άλλο τα όσα λέει είναι ενδεικτικά των κρατικών αντιλήψεων για το τι θεωρείται ότι είναι νόμιμο και παράνομο και ποια πρέπει να είναι η σχέση της παράνομης οικονομίας με τη νόμιμη.

Ο κύριος-ειδικός της παράνομης οικονομίας έκανε μία εκτίμηση για το μέγεθος της παράνομης οικονομίας στην Ελλάδα το 2012: ήταν 60 δισ, ενώ το ελληνικό ΑΕΠ ήταν 190 δισεκατομμύρια ευρώ την ίδια χρονιά. Όπως και να τα δει κάποιος τα νούμερα, η παράνομη οικονομία ήταν και είναι ένας σημαντικός συντελεστής της ελληνικής οικονομίας. Αυτό το είχαμε ήδη υπόψη μας από τότε που άρχισε να κυκλοφορεί αυτό το περιοδικό πολλά χρόνια πριν.

Στη συνέχεια, στα λόγια του ειδικού η έννοια του νόμιμου και παράνομου αρχίζει και θολώνει. Τα λεφτά του αφεντικού που δεν πληρώνει τα νόμιμα αλλά πληρώνει μαύρα τους εργατές του, μας λέει ο ειδικός, είναι από «νόμιμες δραστηριότητες», άρα όλα κομπλέ αρκεί να καταγράφονται στο ΑΕΠ και ο εργάτης/εργάτρια ας μην έχει ένσημα. Who cares άλλωστε; Το πράγμα όμως γίνεται ακόμα πιο ενδιαφέρον αν λάβουμε υπόψη τα υπόλοιπα 40 δισ που απομένουν από τον λογαριασμό, τα οποία είναι εντελώς παράνομα.

Αυτά μπορούν να διοχετευτούν με τη σειρά τους στην πραγματική οικονομία και να αποτελέσουν μία σημαντική τονωτική ένεση «φρουστότητας», χρήματος δηλαδή στην τραπεζική αργκό, ιδιαίτερα σε εποχές παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Ξέπλυμα μαύρου χρήματος είναι το όνομα για αυτή τη μαφιόζικη πρακτική από τις εποχές του μεσοπολέμου των ΗΠΑ όπου οι μαφιόζοι αγόραζαν καταστήματα πλυντηρίων ρούχων για να νομιμοποιήσουν τα κέρδη τους.

Επειδή εδώ στα νότια Βαλκάνια πλένουμε τα ρούχα κυρίως κατ' οίκον, διάφορες άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες εμφανίζονται στο προσκήνιο. Τα κάθε είδους καφέ, μπαρ, φούρνοι, ψησταριές, εστιατόρια, κλαμπ, σκυλάδικα έρχονται να καλύψουν το κενό. Και έτσι ξεκλειδώνεται και η μεγάλη απορία μας: πώς είναι δυνατόν σε εποχή κρίσης το μοναδικό που να ανθίζει στην ελληνική οικονομία να είναι τα κάθε είδους καταστήματα

εστίασης; Πολλά εκ των οποίων έχουν μικρό κύκλο ζωής: ανοίγουν, ξεπλένουν και σύντομα κλείνουν αφήνοντας τους πάντες απλήρωτους. Αλλά αυτή η τελευταία λεπτομέρεια έχει μικρή σημασία. Το κράτος διακριτικά ανέχεται τις διάφορες ατασθαλίες της μικροεπιχειρηματικότητας. Αλλά δεν είναι μόνο αυτοί. Δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, λογιστές, μεσίτες ακινήτων έχουν μπει δυναμικά στο παιχνίδι του ξεπλύματος εδώ και αρκετά χρόνια.

Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα, το ελληνικό κράτος δεν έχει διαμορφώσει μία εθνική στρατηγική για το ξέπλυμα χρήματος και επιπλέον παρόλο που εντοπίζει διάφορες υποθέσεις ξεπλύματος, αυτές αργούν αδικαιολόγητα να εκδικαστούν για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Το κράτος μας λοιπόν αδύναμο και ανήμπορο μπροστά στα πλυντήρια μαύρου χρήματος κοιτάζει σαστισμένο χωρίς να ξέρει τι να κάνει. Προφανώς πρόκειται για παραμύθια που δεν μπορούν να αποκοιμίσουν ούτε νυσταγμένο πεντάχρονο.

Το ελληνικό κράτος γνωρίζει πολύ καλά τη δυναμική της παράνομης οικονομίας η οποία έχει ενσωματωθεί οργανικά στο ελληνικό κεφάλαιο με όλους τους τρόπους ιδεολογικά, κοινωνικά, πολιτικά. Δεν πρόκειται για καμία ελληνική πρωτοτυπία. Σε εποχές πλανητικής καπιταλιστικής κρίσης όλα τα κράτη οργανώνουν την παράνομη οικονομία αναγνωρίζοντας την παραγωγικότητά της σε όλα τα επίπεδα. Η οργάνωση αυτή περιλαμβάνει πολλές και διαφορετικές όψεις: αστυνομικές, δικαστικές, τραπεζικές και σε κάθε περίπτωση πολιτικές.

Την περασμένη άνοιξη ο επικεφαλής του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, Γ. Στουρνάρας, είχε δηλώσει όσον αφορά την καταπολέμηση της νομιμοποίησης του μαύρου χρήματος στο εσωτερικό του τραπεζικού συστήματος:

Η εκτεταμένη φοροδιαφυγή, οι εναπομείναντες περιορισμοί στην κίνηση κεφαλαίων και το μεταναστευτικό καθιστούν το ρόλο του εσωτερικού ελέγχου ακόμη πιο σημαντικό σε αυτά τα θέματα στην περίπτωση της Ελλάδας.

Προσέξτε τη σημασία που δίνει ο κύριος τραπεζίτης στο μεταναστευτικό. Δεν είναι καθόλου τυχαία. Τα λεφτά που σφετερίζονται τα ντόπια αφεντικά από το μεταναστευτικό είναι πολλά περισσότερα από αυτά που δίνει η ΕΕ για την ανθρωπιστική διαχείρισή τους. Οι μετανάστες και οι μετανάστριες εκβιάζονται και ληστεύονται με κάθε διαθέσιμο μέσο.

Διακινήτες τα παίρνουν χοντρά για τη μεταφορά τους από τα νησιά και προς τις εξόδους προς άλλους ευρωπαϊκούς προορισμούς. Διαβατήρια και νομιμοποιητικά έγγραφα πωλούνται στα περίξ της Ομόνοιας έναντι κάποιων χιλιάδων ευρώ. Η πορνεία και το εμπόριο ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ανθίζει με τους μετανάστες και τις μετανάστριες να βρίσκονται στον πάτο της παράνομης οικονομίας στο κέντρο της Αθήνας. Όλο αυτό το μαύρο χρήμα καταλήγει στα χέρια των ελληνικών τραπεζών αποτελώντας μία πολύτιμη τονωτική ένεση σε καιρούς πλανητικής κρίσης.

«ΑΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΔΩΣΕΙΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ, ΝΑ ΠΑΣ ΝΑ ΓΑΜΗΘΕΙΣ»:

ΜΑΦΙΑ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΝΟΜΠΕΛ

Οι ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρίες είναι γνωστό ότι αποτελούν το κατεξοχήν παράδειγμα ξεπλύματος μαύρου χρήματος, σύνδεσης της παράνομης οικονομίας με τη νόμιμη, αλλά και σύνδεσης των μαφιόζων με την κοινωνία. Όλες οι μεγάλες ποδοσφαιρικές ομάδες διαθέτουν τον μαφιόζο πρόεδρο τους, αλλά η διείσδυση των μαφιόζων στο ποδόσφαιρο επεκτείνεται σε όλες τις κατηγορίες και σε όλη την επικράτεια.

Η Λέσβος, μερικά χρόνια πριν θέσει υποψηφιότητα για νόμπελ αγάπης προς τους πρόσφυγες, είχε να επιδείξει ένα μεγάλο ποδοσφαιρικό θαύμα το οποίο ονομαζόταν Καλλονή. Η Καλλονή ήταν διάσημη μέχρι το 2010 για τις λαχταριστές σαρδέλες της ώσπου ένας δαιμόνιος επιχειρηματίας έβαλε τη σαρδελομάνα για λίγα χρόνια στον ποδοσφαιρικό χάρτη. Το όνομα του ήταν Νίκος Μιχαλάκης και ήταν πρώην καπετάνιος και καταγόμενος από την ευρύτερη περιοχή της Καλλονής.

Ο Μιχαλάκης, αφού εγκατέλειψε την οδήγηση πλοίων, το έριξε στο λαθρεμπόριο καυσίμων με τη μέθοδο της μετάγγισης έχοντας σαν δεξί του χέρι τον Κώστα Παπαδόπουλο, τοπικό υπάλληλο της ΕΥΠ στη Λέσβο. Με έδρα τη Σαουδική Αραβία, ο Μιχαλάκης αποφάσισε να ξεπλύνει το λαθρεμπορικό χρήμα επενδύοντας στην ομάδα της Καλλονής που μέχρι τότε έπαιζε στο τοπικό πρωτάθλημα. Τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά. Μέσα σε τρία χρόνια η Καλλονή ανέβηκε τρεις κατηγορίες και έφτασε το 2011 να έχει μπάτζετ 2 εκατομμύρια ευρώ. Το 2013, κατάφερε να ανέβει στην Α' Εθνική, όπου παρέμεινε για τρία χρόνια μέχρι ο καπετάν-Νίκος να αποσύρει το ενδιαφέρον

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΛΑΝΙ: ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Το ρευστό που συσσωρεύει η παράνομη οικονομία δεν προέρχεται από κάποια αδυναμία του καπιταλισμού, ούτε προκύπτει με μαγικό τρόπο από το καπέλο ενός ταχυδακτυλουργού. Αντίθετα, εκφράζει και αντανακλά τη χωρίς φραγμούς εκμετάλλευση και τον σφετερισμό της ανθρώπινης εργασίας έτσι όπως μας την έμαθε ο Μαρξ για την «κανονική» καπιταλιστική βιομηχανία. Σε πολλές περιπτώσεις, όπως αυτή των μεταναστών, αποτελεί και ένα είδος πρωταρχικής συσσώρευσης κατά τη διαδικασία μετατροπής τους σε εργατική δύναμη στα ευρωπαϊκά κότεργα. Οι μετανάστες ξαφρίζονται από τα όσα περιουσιακά στοιχεία διαθέτουν προκειμένου να βρεθούν στον ευρωπαϊκό παράδεισο.

Το κέντρο της Αθήνας έχει επιλεγεί εδώ και καιρό ως ο κατεξοχήν τόπος εκμετάλλευσης του πάτου της εργατικής τάξης, ο οποίος ανανεώνεται συνεχώς ως επί το πλείστον από ένα κομμάτι των περιβόητων μεταναστευτικών ροών. Από τον Άγιο Παντελεήμονα, ως την Πλατεία Αμερικής και την οδό Φυλής, μέχρι την Ομόνοια και τα Εξάρχεια, χιλιάδες αόρατοι και αόρατες βρίσκονται εγκλωβισμένοι σε ένα ανοιχτό στρατόπεδο συγκέντρωσης: δεν έχουν παρά ελάχιστες άλλες επιλογές προκειμένου να επιβιώσουν.

Πολλοί και πολλές από αυτούς δεν έχουν άλλη διέξοδο από το να ακολουθήσουν τους δρόμους του εγκλήματος και της παρανομίας στελεχώνοντας κυρίως τον πάτο των μαφιόζικων δικτύων που οργανώνονται και ελέγχονται -σε τελική ανάλυση- από το ελληνικό κράτος, την αστυνομία και τα ντόπια αφεντικά. Ας μην έχουμε αυταπάτες η «αλβανική», η «ρωσική» ή όποια άλλη μη ελληνική μαφία είναι ευφυολογήματα του ντόπιου κρατικού λόγου: όλα στην ελληνική επικράτεια ελέγχονται και κεφαλαιοποιούνται από γαλανόμαυρα αφεντικά.

Η ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της μαφιόζικης οικονομίας απαιτεί την περιοδική πειθάρχηση του «εργατικού δυναμικού» της. Οι εκδιδόμενες, τα βαποράκια, οι χρήστες, οι μικροκλέφτες και πολλοί άλλοι πρέπει να συνειδητοποιούν ότι βρίσκονται στον πάτο και στην πλειοψηφία τους εκεί θα παραμείνουν. Εδώ τον λόγο έχει ο νόμος της βίας, της σιωπής και προφανώς της ελληνικής αστυνομίας. Εξ αντικειμένου ο ρόλος του μαφιόζου και του αστυνομικού διαπλέκονται σε τέτοιο βαθμό ώστε είναι αδύνατο να πει κάποιος ποιος είναι ποιος.

Οι «επιχειρήσεις σκούπα» και οι «εξαρθρώσεις» κυκλωμάτων είναι ξεκαθαρίσματα λογαριασμών ανάμεσα σε αντιμαχόμενες εξουσίες της παράνομης οικονομίας, αλλά και ταυτόχρονα μία μέθοδος πειθάρχησης των κατωτέρων στρωμάτων της παράνομης οικονομίας. Μέσα σε ένα βαθιά ταξικό δικαστικό και σωφρονιστικό σύστημα αυτοί που δεν έχουν μία είναι καταδικασμένοι να βυθίζονται σε ακόμη μεγαλύτερη ανέχεια που φτάνει στο επίπεδο της φυσικής εξόντωσης: η υπόθεση του Ζακ Κωστόπουλου μας

θύμισε για τα καλά αυτή την πραγματικότητα.

Η παραγωγική εκμετάλλευση της παράνομης οικονομίας είναι μία διαχρονική πολιτική του ελληνικού κράτους ανεξαρτήτως κόμματος. Η ισχύς που έχει αποκτήσει το παράνομο κεφάλαιο είναι τέτοια που πλέον κάθε διαχωρισμός του από την επίσημη οικονομία είναι άνευ περιεχομένου. Οι ναζιστές προσπάθησαν τα προηγούμενα χρόνια να αποτελέσουν την πολιτική έκφρασή του τα προηγούμενα χρόνια. Αλλά η μαφία έχει άκρες σε όλα τα κόμματα.

Το κράτος έχει συνέχεια και η ελληνική μεταναστευτική και εργατική πολιτική είναι δεδομένη και αδιαπραγμάτευτη. Η νουδου μπορεί να το παίζει το κόμμα του νόμου και της τάξης, αλλά πρόκειται να συνεχίσει σε όλα τα επίπεδα την ίδια πολιτική (βλέπε και άλλα κείμενα του περιοδικού). Οι επιμέρους τακτικές μπορεί να αλλάζουν, όπως και η προμηδοδότηση των δικών της πελατειακών σχέσεων εξουσίας και των δικών της μαφιόζων, αλλά στην ουσία της η στρατηγική διαχείριση της παράνομης οικονομίας παραμένει ίδια και απαραλάχτη.

1. «Στο 24% του ΑΕΠ η παραοικονομία στην Ελλάδα», *Καθημερινή*, 18/05/2012.

2. Βλέπε antifascscripta.net>θεματικός χάρτης>μαφία

3. «Το κόλπο με “ξέπλυμα” βρόμικου χρήματος σε φούρνους, καφέ, εστιατόρια», *in.gr*, 19/11/2018.

4. «Χωρίς εθνική στρατηγική για το ξέπλυμα χρήματος», *Ειρήνη Χρυσολωρά, Καθημερινή*, 04/09/2019.

5. «Στο φως νέα έκθεση - Η Ελλάδα εντοπίζει το ξέπλυμα χρήματος, αλλά δεν το τιμωρεί», *insider.gr*, 02/10/2019.

6. «Στουρνάρας: Αποδίδουμε τη δέουσα σημασία στην καταπολέμηση της νομιμοποίησης μαύρου χρήματος», *in.gr*, 02/04/2019.

7. Βλέπε και συνέντευξη του πρώην μαφιόζου Ηλία Νυκτάρη στο [youtube](https://www.youtube.com/watch?v=...).

του και η ομάδα να βυθιστεί άμεσα στις τελευταίες κατηγορίες.

Η Λέσβος βέβαια την περίοδο εκείνη ήταν υποψήφια για Νόμπελ, τη στιγμή που το μαύρο χρήμα έφθανε άφθονο γδέρνοντας με κάθε διαθέσιμο μέσο τους εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες που περνούσαν από το νησί. Προφανώς διάφοροι μικρομαφιόζοι αναδείχθηκαν από αυτή τη διαδικασία, όπως οι ιδιοκτήτες της ομάδας του Διαγόρα Αγίας Παρασκευής που έπαιζε στην Γ' Εθνική. Το 2017 οι ιδιοκτήτες με κινήσεις εντυπωσιασμού κάνανε τέσσερις μεταγραφές που διαφημίστηκαν με τυμπανοκρουσίες από τα τοπικά μμε αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο Διαγόρας είναι η νέα Καλλονή. Μεταξύ των μεταγραφών ήταν και ο ολλανδός Shelton Spier ο οποίος κατάφερε να αντέξει τους μαφιόζους μόνο μερικές ημέρες καταγγέλοντας αργότερα τη διαφθορά στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Λίγες ώρες αφότου έφτασε στην Ελλάδα ο Spier και έλαβε κάποιες χιλιάδες ευρώ ως προκαταβολή του ζητήθηκε μέρος των χρημάτων πίσω. Ο προπονητής της ομάδας και ένας τύπος με περιστροφικό που τον σημάδεψε στο πόδι του έλεγαν: «αν δεν μας δώσεις τα χρήματα να πας να γαμηθείς». Ο Spier δεν είχε καμία διάθεση να δώσει την προκαταβολή πίσω και την έκανε κυριολεκτικά με ελαφρά πηδηματάκια: πήδηξε από το παράθυρο και έφυγε με τις παντόφλες προς το αεροδρόμιο παίρνοντας το πρώτο αεροπλάνο για Ολλανδία. Οι μαφιόζοι τον ακολούθησαν αλλά τελικά τον άφησαν να φύγει. Η απάντησή τους μετά τις παραπάνω καταγγελίες ήταν η κλασική σε τέτοιες περιπτώσεις πέτωντας την μπάλα εκτός γηπέδου: «Κάτω τα χέρια από τον Διαγόρα», δήλωσαν!

